

[Industriministeren]

dansk erhvervslivs konkurrenceevne, at adgangen til eksportkredit på lidt lempeligere vilkår end de sædvanlige opretholdes.

Endvidere anbefales det, at eksportkreditrådet, der i forvejen administrerer den almindelige eksportkreditordning, med dets brede repræsentation fra såvel erhvervslivets organisationer som fra den offentlige administration får tillagt kompetencen på området. Eksportkreditrådet, hvis sekretariat hidtil har foretaget sagsbehandlingen for industriministeriet, har erklæret sig indforstået med at overtage administrationen af ordningen.

Eksportkreditrådet vil efter lovforslagets gennemførelse administrere to garantiordninger, dels den almindelige eksportkreditordning med en garantiramme på 50 mia kr., dels den særlige garantiordning for udviklingslande med en garantiramme på 30 mia kr.

I forbindelse med overførslen af garantirammen på 30 mia kr. til Danmarks erhvervsfond vil der ske en tilpasning af administrationen med henblik på en smidiggørelse af den særlige garantiordning. Industriministeren fastsætter efter forhandling med eksportkreditrådet de nærmere bestemmelser for ydelse af de i loven omhandlede garantier og kautioner. Ved overførslen vil Nyboe Andersen-udvalgets øvrige anbefalinger til ordningens administration i vidt omfang blive tilgodeset.

Gennemførelsen af lovforslaget indebærer en regelforenklung og vil medvirke til at skabe større overskuelighed for erhvervslivet på eksportkreditområdet.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 140).

Forslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som det forslag, jeg fremsatte for folketinget den 3. oktober 1984, og som blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 1. november 1984. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 665 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte for-

slag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.

(Lovforslag nr. L 141).

Vi befinder os i et valgår, for vi skal jo have afholdt de kommunale valg i november måned, og forberedelserne til disse er mange steder i fuld gang.

Når jeg til trods herfor i dag fremsætter dette lovforslag, er det, fordi jeg finder, at det er min pligt at sørge for, at så mange som muligt får adgang til at afgive stemme ved de kommunale valg, samt at de stemmesedler, der skal anvendes ved valgene, får en sådan udformning, at vælgerne ikke giver op, når de står med stemmesedlerne i hånden.

Som alle sikkert ved, var der her i salen en livlig debat, da tinget sidst drøftede ændringer i den kommunale valglov. En stor del af denne debat gik på, om det var muligt at afkorte det tidsrum, i hvilket tilflyttende vælgere er afskåret fra at deltage i kommunale valg. Debatten resulterede i, at min forgænger nedsatte en arbejdsgruppe, og denne arbejdsgruppe er fremkommet med et forslag, hvorefter det er muligt at nedbringe det tidsrum, i hvilket tilflyttere til en kommune er afskåret fra at deltage i kommunale valg, fra 18 dage til 11 dage før valgdagen. Det betyder, at henimod 10.000 flere vælgere får adgang til at stemme. Der er fra kommunal side udtrykt nogen ængstelse med hensyn til en afkortelse af denne periode, idet der er peget på de vanskeligheder, der af tidsmæssige årsager vil være forbundet med genopretning af fejl. Selv om jeg godt forstår den ængstelse, der er kommet til udtryk, hovedsagelig fra Københavns og Frederiksberg kommuner, så har jeg fundet det forsvarligt at følge arbejdsgruppens forslag. Dels er det mig magtpåliggende, at så mange vælgere som muligt får adgang til at afgive deres stemme ved kommunale valg, og dels har jeg fortrøstning til, at vore dygtige folkeregister-

[Indenrigsministeren]

folk nok skal klare de problemer, der eventuelt måtte opstå.

En anden ændring, som jeg her vil fremhæve, er den, der sigter på, at vore stemmesedler ikke bliver så u håndterlige og så uoverskuelige, at vælgerne giver op over for dem. Det forslag, som jeg har fremsat herom, er udarbejdet af det valglovsudvalg, som jeg nedsatte den 1. september 1983, og som bl.a. består af repræsentanter for de kommunale organisationer.

Det er derfor tiltrådt af disse, og jeg håber også, at det vil vinde forståelse hos de politiske partier, selv om der sker indgreb i deres adgang til at opstille kandidatlistor. Indgrebene er alle nødvendige, hvis vi skal komme de kæmpemæssige stemmesedler til livs.

Jeg har endvidere foreslået en bestemmelse, der skal hindre det misbrug, som en kendt borgmester blev udsat for ved de sidste kommunale valg, hvor han måtte finde sig i at blive opstillet som eneste kandidat på en uanvngiven liste.

Endelig har jeg fremsat et forslag, der indeholdes i en betænkning af 14. november 1984 vedrørende brevstemmeafgivning, afgivet af et udvalg, der blev nedsat af mig efter det sidste folketingsvalg. Udvalget bestod af repræsentanter fra de politiske partier i folketinget og indenrigsministeriet, og de har i enighed udarbejdet et forslag om, hvorledes en brevstemmeseddel til brug ved brevafstemning ved kommunale valg bør udformes. Også denne betænkning har været til udtalelse hos de kommunale organisationer samt i de to kommuner i hovedstaden, og der er fuld tilslutning til forslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg hermed anbefale dette til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om frikommuner.

(Lovforslag nr. L 142).

Tanken med frikommuneprojektet er, at en lille kreds af kommuner og amtskommuner får mulighed for i en årrække at udforme og afholde forsøg med opgaveløsninger og styreformer, der er specielt indrettet efter den enkelte kommunes forhold. Disse forsøg for-

udsætter, at der gives dispensationer fra love og bestemmelser, der gælder for kommunerne. Lovforslaget indeholder derfor bestemmelser, som muliggør administrative dispensationer fra den kommunale styrelseslov, skolestyrelsesloven og den sociale styrelseslov. Samtidig indeholder lovforslaget en bestemmelse, der giver den enkelte minister adgang til at bruge en hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, således at der fastsættes særlige regler for en frikommune.

Baggrunden for, at regeringen har taget initiativ til frikommuneprojektet, er, at tiden nu er inde til en gennemgribende justering og tilpasning af hele det regelsystem, der gælder for kommunernes virksomhed. Det er ikke tanken, at der skal lægges op til en ny kommunalreform. Frikommuneprojektet skal tværtimod videreføre den decentralisering, som skete ved kommunalreformen. Samtidig skal frikommunearbejdet bringe nye inspirationer ind i arbejdet med modernisering og regelsanering inden for den offentlige forvaltning.

Kommunerne har i de seneste år med stigende styrke kritiseret den omfattende detaljeregulering af kommunernes opgaver. Regeringen er enig i en række af disse synspunkter og finder derfor, at der må gives kommunerne en direkte mulighed for at være med til at finde frem til andre løsninger end dem, der fremgår af gældende regler.

Denne fremgangsmåde, hvor muligheden for nye opgaveløsninger er afprøvet gennem forsøg, er velkendt på flere områder også inden for kommunernes virksomhedsområde. Hvor der er hjemmel til sådanne specialforsøg, kan de igangsættes eller videreføres uafhængigt af frikommuneprojektet og efter de særlige regler, der gælder for specialforsøg. Det er således ikke tanken, at al nytænkning på det kommunale område skal kanaliseres gennem dette arbejde, men regeringen har på baggrund af kommunernes store interesse for frikommuneprojektet al mulig grund til at regne med, at dette vil stimulere forsøgsinteressen i almindelighed i kommunerne – også i de kommuner, som ikke direkte er udpeget som frikommuner, og også på områder, hvor kommunerne allerede i dag selv kan lave om på deres organisation og opgaveløsning.

En væsentlig del af baggrunden for den kommunale kritik af regelsystemet er, at reg-